"Hunger Games" – From the Sea to Sinai

Rabbi Alex Israel - www.alexisrael.org

1. Ch.14-15	קריעת ים סוף	Crossing of the Reed Sea / Song of the Sea	War
2. 15:22-26	פרשת מרה	Mara	- Water
3. Ch. 16	המן	The Manna	- Food
4. 17: 1-7	מסה ומריבה	Masa U-Meriva	Water
5. 17:8-15	עמלק	Amalek	War

1. Ibn Ezra / אבן עזרא שמות פרק יד

יש לתמוה, איך יירא מחנה גדול של שש מאות אלף איש מהרודפים אחריהם, ולמה לא ילחמו על נפשם ועל בניהם? התשובה, כי המצרים היו אדונים לישראל, וזה הדור היוצא ממצרים למד מנעוריו לסבול עול מצרים ונפשו שפלה, ואיך יוכל עתה להלחם עם אדוניו, והיו ישראל נרפים ואינם מלומדים למלחמה. הלא תראה כי עמלק בא בעם מועט, לולי תפלת משה היה חולש את ישראל. והשם לבדו שהוא עושה גדולות (איוב ה, ט) ולו נתכנו עלילות (ש"א ב, ג) סבב שמתו כל העם היוצא ממצרים הזכרים, כי אין בהם כח להלחם בכנענים, עד שקם דור אחר דור המדבר, שלא ראו גלות והיתה להם נפש גבוהה...

The Egyptians were masters to the Israelites. This Exodus generation was accustomed from the youngest age to suffer under the yoke of Egyptian oppression. Their spirit was broken. How could they stand up and fight their masters ... after all they were inexperienced in the art of war....

"ויסע משה את ישראל מים סוף" - שהסיעם בעל כרחם, שלא בטובתם. כיצד? בשעה שיצאו ישראל ממצרים יצא פרעה לרדוף אחריהם בכל אותם האוכלוסין. מה עשה? כשרדף פרעה אחרי ישראל ברכב ופרשים עמד וקישט כל אותם הסוסים באבנים טובות ומרגליות**. כשבאו לים וטיבעם הקב"ה, היו צפות כל אותן אבנים טובות ומרגליות והיו מושלכות על שפת הים. היו ישראל יורדים בכל יום ונוטלין מהם ולא היו מבקשים לזוז משם. כיון שראה משה כך... עמד והסיעם בעל כרחם.**

Moses **caused Israel to set out** from the Sea of Reeds."(15:22) - Moses had to drag them away from there, against their desire. Why? When the Israelites left Egypt, Pharaoh pursued them with his massive army, with horses and chariots adorned and decorated with jewels and precious stones. When they entered the sea and God submerged and drowned them, the jewels flowed in the water and washed up on the sea shore. Israel went down to the water daily and would take the jewels. They didn't want to leave. When Moses saw this, he forced them to depart."

2. Shemot 15:22-26

(כב) וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיִּצְאוּ אֶל מִדְבַּר שׁוּר וַיִּלְבוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא מָצְאוּ מָיִם: (כג) וַיָּבֹאוּ מֶרֶתָה וְלֹא יָבְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמֶּרָה בִּי מָרִים הֵם עַל בֵּן קָרָא שְׁמָה מָרָה: (כד) וַיִּלֹנוּ הָעָם עַל מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה בִּשְׁתָּהוּ וְלֹא יָבְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמֶּרָה בִּי מָרִים הֵם עַל בֵּן קָרָא שְׁמָה מָרָה: (כד) וַיִּלֹנוּ הָעָם עַל מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה בִּשְׁתָּה: (כה) וַיִּצְעַק אֶל יְקֹוֶק וַיּוֹרֵהוּ יְלוֶק עֵץ וַיּשְׁלֵךָ אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם וָיַשְׁמָתָה: (כה) וַיִּצְעַק אָל יְקָנֶק וַיוֹבֵהוּ יְלוֶם גַסָּהוּ (כו) וַיּאמֶר אִם שָׁמוֹע תִּשְׁמַע לְקוֹל יְקוֶק אֱלֹהֶיף וְהַיָּשֶׁר בְּעֵינֶיו תַּעֲשָׂה וְהַאֲזַנְתָ אָשֵׁשָׁר שַׁמְתִי בְמִצְרַיִם לֹא אָשִׁים עָלֶיף בִּי אֲנִי יְלוֶק רִפְאַף: ס Moses caused Israel to set out from the Sea of Reeds. They went on to the wilderness of Shur; they travelled three days in the wilderness and found no water. They came to Marah, but they could not drink water from Marah because it (they) were bitter; that is why it was named Marah. And the people grumbled against Moses saying 'What shall we drink?' He cried to the Lord and the Lord showed him a tree . He threw it into the water and the water became sweet. There he set for them statute and judgment and there he put them to the test. He said 'If you listen well to the voice of the Lord your God, doing what is upright in his sight, giving ear to his commandments and keeping all his laws, then I will not bring upon you any of the diseases that I brought upon the Egyptians for I the Lord am your healer."

3. Rashi / רש"י שמות פרק טו

(בה) שם שם לו - במרה נתן להם **מקצת פרשיות של תורה שיתעסקו בהם**, שבת ופרה אדומה ודינין: ושם נסהו - לעם, וראה קשי ערפן שלא נמלכו במשה בלשון יפה, בקש עלינו רחמים שיהיה לנו מים לשתות, אלא נתלוננו **There he gave them** (a statute and judgment): At Marah, he gave them a segment of the parshiot of Torah for

them to occupy themselves: Shabbat, Parah Aduma, and Judgments (societal laws.) He tested them: The nation; and he saw their stubbornness, in that they failed to consult with Moses in a respectful manner, he prayed ... for water to drink, but they merely complained.

4. Rashbam / רשב"ם שמות פרק טו

שם במרה **על ידי עלילות הנסיון אשר שם להצמיאם למים ואחר כך ריפא להם את המים** התחיל להוכיחם שיקבלו עליהם את החוקים ואת המשפטים אשר ילמדם והוא יעשה צורכיהם. והיאך שם לו חוק ומשפט? שאמר להם אם שמוע תשמע לקול י"י אלהיך וגו' ושמרת כל חוקיו שציוה אתכם:

"There he set for them statute and judgment and there he put them to the test : There at Marah, **through the fabrication of a test** - God made them thirst for water and then 'healed' the water for them - He began to demonstrate to them, that if they will keep the statutes and judgments which He will teach, He will provide their needs."

5. Sefer Shemot ch.16

Setting out from Elim, the whole Israelite community came to the wilderness of Sin, which is between Elim and Sinai, **on the fifteenth day of the second month after their departure from the land of Egypt**. ²In the wilderness, the whole Israelite community grumbled against Moses and Aaron. ³The Israelites said to them, "If only we had died by the hand of the Lord in the land of Egypt, when we sat by the fleshpots, when we ate our fill of bread! For you have brought us out into this wilderness to starve this whole congregation to death."

⁴And the Lord said to Moses, "I will rain down bread for you from the sky, and the people shall go out and gather each day that day's portion—<u>that I may thus test them</u>, to see whether they will follow **My instructions or not.** ⁵But on the sixth day, when they apportion what they have brought in, it shall prove to be double the amount they gather each day."

(א) ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: (ב) וילונו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר:
(ג) ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יקוק בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר יקוק בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר יקוק בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר (ג) ויאמרו אלהם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר מחם הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב: ס
(ד) ויאמר יקוק אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען (ד) ויאמר יקוק אל משה הנני ממטיר לכם לחם אנסנו הילך בתורתי אם לא: (ה) והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אנסנו יום יום: ס

6. Shemot 17/ Moshe Hits the Rock... Amalek

⁵ Then the Lord said to Moses, "Pass before the people; take with you some of the elders of Israel, and take along the rod with which you struck the Nile, and set out. ⁶ I will be standing there before you on the rock at Horeb. Strike the rock and water will issue from it, and the people will drink." And Moses did so in the sight of the elders of Israel. ⁷ The place was named Massah and Meribah, because the Israelites quarreled and because they tried the Lord, saying, "Is the Lord present among us or not?"

⁸ Amalek came and fought with Israel at Rephidim. ⁹ Moses said to Joshua, "Pick some men for us, and go out and do battle with Amalek. Tomorrow I will station myself on the top of the hill, with the rod of God in my hand." ¹⁰ Joshua did as Moses told him and fought with Amalek, while Moses, Aaron, and Hur went up to the top of the hill. ¹¹ Then, whenever Moses held up his hand, Israel prevailed; but whenever he let down his hand, Amalek prevailed. ¹² But Moses' hands grew heavy; so they took a stone and put it under him and he sat on it, while Aaron and Hur, one on each side, supported his hands; thus his hands remained steady until the sun set. ¹³ And Joshua overwhelmed the people of Amalek with the sword.

א וַיִּסְעוּ כָּל-עֲדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר-סִין, לְמַסְעֵיהֶם--עַל-פִּי יקוק; וַיַּחַנּוּ, בִּרְכִידִים, וְאֵין מַיִם, לִשְׁתֹּת הָעָם .ב וַיָּרֶב הָעָם, עִם-יקוק; וַיַּחַנּוּ, בִּרְכִידִים, וְאֵין מַיִם, לִשְׁתֹּת הָעָם .ב וַיָּרֶב הָעָם, מַה-מֹשֶׁה, וַיּאֹמְרוּ, תְּנוּ-לָנוּ מַיִם וְנִשְׁתֶּה; וַיִּאֹמֶר לָהֶם, מֹשֶׁה, מַה-הְרִיבוּן עִמָּדִי, מַה-תְּנַסּוּן אֶת-יקוק .ג וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמַּיַם, וְיָלֶ הָעָם עַּל-מֹשָׁה; וַיּאֹמֶר, לָמָּה זֶּה הֶעֵלִיתָנוּ מִמִּצְרַים, לְהָמִית אֹתִי הָעָם עַל-מֹשָׁה; וַיּאֹמֶר, לָמָה זֶּה הֶעֵלִיתָנוּ מִמִּצְרַים, לְהָמִית אֹתִי אָשֶעָּשָׁה לָעַם הַזֶּה; עוֹד מְעַט, וּסְקַלֵנִי .ה וַיּאֹמֶר יקוק אָל-משָׁה, עַבּר לִפְנֵי וָאֶת-הַקַנַי וִשְׁרָאֵל; וּמַשְׁרָאָל, וּמַשָּרָהָק גָמָה, מָה מָעָם הַזָּר, קוּק אַרָּהָקָר, מִזּקְנֵי ישְׂרָאֵל; וּמַשְׁרָאָל, וּמַשָּרָה, אָשָׁר הָפִיתָ בּוּר עָבַר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה, וְקַרָיהָ הַבָּזּר, וְחָרָאָאוּ הַמָּנוּ מַיִם, ווֹשְׁרָאֵל; וּמַשְּרָה, אָשָׁר הָכִית גַמָּר-הַיָּה רָבָעָם הַזֶּדָר, וְהָכִיתָ בַצּוּר וַמָשָׁר הַשָּרָאָל, וּמַדְרָרָה הָטָם הַמָּקוּם גַיּחָר, הָיָשָׁר גָי בְּקַרְבָנוּ וַשְׁרָה, הָשָריקָה, וַעַל נַסּתָם אֶת-יקוּק לֵאָרָה, הָעָם בַּיּרָ בַרָרָב, וּבָיי בְּקַרְבָנוּ וַשְׁרָאַר אָם-אָיןן.

ח וַיָּבֹא, עֲמָלֵק; וַיִּלֶּחֶם עִם-יִשְׂרָאֵל, בִּרְפִידִם . ט וַיֹּאֹמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוֹשֵׁעַ בְּחַר-לְנוּ אֲנָשִׁים, וְצֵא הִלָּחֵם בַּעֲמָלֵק; מָחָר, אָנֹכִי נִצְּב עַל-רֹאֹשׁ הַגִּבְעָה, וּמַשֵּׁה הָאֱלֹהִים, בְּיָדִי .י וַיַּעַשׁ יְהוֹשֵׁעַ, כַּאֲשֶׁר אָמַר-לוֹ מֹשֶׁה--לְהָלָחֵם, בַּעֲמָלֵק; וּמֹשֶׁה אַהֵלן וְחוּר, עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה .יא וְהָיָה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ--וְגָבַר יִשְׂרָאֵל; וְכַאֲשֶׁר הַגִּבְעָה .יא וְהָיָה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה הָבוּן-וְגָבַר יִשְׁרָאֵל; וְכַאֲשֶׁר הַגִּבְעָה .יא וְהָיָה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה בְּבִדִים, וַיִּקְחוּ-אֶבָן וַיָּשְׁמוּ יְנִיחַ יְדוֹ, וְגָבֵר עֲמָלֵק .יב וְיִהַי מָשָׁה בְּבִדִים, וַיִּקְחוּ-אֶבָן וַיָּשִׁמוּ אָחָתָיו וַיַּשָׁב עָלִיהָ; וְאַהַרֹן וְחוּר הָמְכוּ בְּזָדִיו, מָזֶה אֶחָד וּמָזֶה אֶחָד, וַיְהִי יְדִיו אֱמוּנָה, עַד-בּא הַשְׁמֶשׁ .יגוּוַיָּחָלָש יְהוֹשֶׁעַ אֶת-עַמַלֵּק וְאָת-עַמוֹ, לִפִי-חָרֵב.

7. Devarim 9:21/ דברים פרק ט

(כא) וְאֶת חַשַּׁאתְכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם אֶת הָעֵגֶל לְקַחְתִּי וְאֶשְׂרֹף אֹתוֹ בָּאֵשׁ וְאֶפֹת אֹתוֹ טָחוֹן הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר דַּק לְעָפָר וָאַשְׁלָףְ אֶת עֲפָרוֹ **אָל הּנַחל** <u>היֹרַד מן הָהָר:</u>

8. Mekhilta / מכילתא דרבי ישמעאל בשלח - מס' דויהי פתיחתא ד"ה ויהי בשלח

ד"א כל שכן לא הביאן הקב"ה דרך פשוטה לארץ ישראל אלא דרך המדבר אמר הב"ה אם אני מביא עכשיו את ישראל לארץ מיד מחזיקים אדם בשדהו ואדם בכרמו והם בטלים מן התורה אלא אקיפם במדבר ארבעים שנה שיהיו אוכלין מן ושותין מי הבאר והתורה נבללת בגופן מכאן היה ר' שמעון בן יוחאי אומר לא ניתנה התורה לדרוש אלא לאוכלי המן ושוין להם אוכלי תרומה.

"God did not bring the people to Israel on the direct route. Instead he took them through the desert. God said: 'If I bring them to the Land of Israel now, everyone will immediately involve themselves with their field or vineyard and they will pay no attention to Torah! Instead, I will take them through the wilderness. They will eat the manna and drink water from the miraculous well (that God provided by hitting the rock 17:5) and the Torah will become absorbed within their bodies."

APPROACH #2 – RATIONING AND SHARING

9. Explanation of Rav Yaakov Medan

But what is the "*chok u'mishpat*" that is referred to as having been given at Mara? To our understanding, the word "statute" (*chok*) is meant here as a specified measurement - particularly, a specified ration of food. When the waters of the well were sweetened, God established a "*chok*" - a ration, or measure - as to how much water each person was entitled to draw for himself, for his family, and for his cattle. If no ration were determined per person from the waters of the well, it is difficult to describe the chaos that would have ensued when 600,000 thirsty people, after three days of wandering in the desert, were to grab water for themselves, their families, and their cattle. The "*chok*" (= ration) required "*mishpat*" - i.e., an actual rule as to the ration of each family.

<u>"חוק" 10. The word</u>

ַרָק אַדְמַת הַפֹּהֲנִים לֹא קָנָה פִּי **חֹק** לַפֹּהֲנִים מֵאֵת פַּרְעֹה וְאָבְלוּ אֶת **חֵקָּם** אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פַּרְעֹה ... בר' מ״ז:כ״ב 1.

בּוִיָּבּוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׂמוּ עֲלֵהֶם נֹגְשֵׁי פַּרְעֹה לֵאמֹר מַדּוּעַ לא כִלִּיתֶם **חָקָכֶם** לִלְבּּן בִּתְמוֹל שִׁלְשׁם ... שמות ה׳:י״ד.

3. כּל תְּרוּמֹת הַקֶּדָשִׁים אֲשֶׁר יָרִימוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַיהֹוֶה נָתַתִּי לְף וּלְבָנֶיף וְלְבְנֶיף וְלְבְנֶיף אָתְף **לְחָק** עוֹלָם בְּרִית מֶלַח עוֹלָם במדבר י"ח\י"ט

11. The rationing of the Manna

<u>שמות פרק טז</u>

- (טז) זה הדבר אשר צוה יקוק לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו:
 - (יז) ויעשו כן בני ישראל **וילקטו המרבה והממעיט**:
 - (יח) וימדו בעמר **ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו**:
 - (יט) ויאמר משה אלהם איש **אל יותר ממנו עד בקר**:

:(כ) ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עלהם משה

(כא) וילקטו אתו בבקר בבקר **איש כפי אכלו** וחם השמש ונמס:

¹⁶ This is what the Lord has commanded: 'Everyone is to gather as much as they need to eat. Take an omer for each person you have in your tent.'"

¹⁷ The Israelites did as they were told; some gathered much, some little. ¹⁸ And when they measured it by the omer, the one who gathered much did not have too much, and the one who gathered little did not have too little. Everyone had gathered just as much as they needed.

...²¹ Each morning everyone gathered **as much as they needed**, and when the sun grew hot, it melted away

APPROACH #3 PARALLELS WITH YETZIAT MITZRAYIM

שמות פרק ז - מכת דם	שמות פרק טו
(יז) הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר ונהפכו	(כג) וַיָּבֹאוּ מֶרָתָה <mark>וְלֹא יָבְלוּ לִשְׁתֹּת מֵיִם מִמֶּרָה</mark> כִּי מֶרִים הֵם עַל
לדם: (יח) והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים	בֵּן קָרָא שְׁמָהּ מָרָה: (בד) וַיִּלֹנוּ הָעָם עַל מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה נִּשְׁתֶּה:
לשתות מים מן היאר: ס	(בה) וַיִּצְעַק אֶל יְקֹוֶק וַיּוֹרֵהוּ יְקֹוֶק עֵץ וַיֵּשְׁלֵךְ אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְקוּ
בט ויעשו בן משה ואהרן באשר צוה יקוק <mark>וירם במטה ויך את.</mark> ב).	הַמָּיִם
המים אשר ביאר(כא) והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר <mark>ולא</mark>	
יכלו מצרים לשתות מים מן היאר	

שמות פרק ח - צפרדע (ח) ויצא משה ואהרן מעם פרעה <mark>ויצעק משה אל יקוק ויעש</mark> יקוק בדבר משה	(כה) וַיִּצְעַק אֶל יְקֹוֶק
שמות פרק ט – מכת ברד	<u>שמות פרק טז</u>
יד) כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך)	ד) ויאמר יקוק אל <mark>משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים</mark> (ד)
ובעמך <mark>בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ:</mark>	ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם
יי ר) הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו	לא:
במצרים למן היום הוסדה ועד עתה:	ו) ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב <mark>וידעתם כי יקוק</mark>
יט) ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך <mark>בשדה</mark> כל האדם	הוציא אתכם מארץ מצרים:
והבהמה <mark>אשר ימצא בשדה</mark> ולא <mark>יאסף הביתה</mark> וירד עלהם הברד	(כה) ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליקוק היום <mark>לא</mark>
ומתו:	<u>תמצאהו בשדה:</u>
	שבו איש תחתיו אל <u>יצא איש ממקמו ביום השביעי:</u>
	<u>שמות פרק יז</u>
	(ה) ויאמר יקוק אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל
	ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת:
	(ו) הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו
	<mark>ממנו מים ושתה העם</mark> ויעש בן משה לעיני זקני ישראל: